

Zuzana Candigliota, advokátka

vedená v seznamu advokátů České advokátní komory pod ev. číslem: 16127

Kancelář Burešova 6, 602 00 Brno, Česká republika | IČ 03746933 | číslo účtu 2200755319/2010

Tel. +420 607 005 043 | E-mail candigliota@gmail.com | Datová schránka by2wpca

Obvodní soud pro Prahu 7
Ovocný trh 14
112 96 Praha 1 - Staré Město

V Brně dne 20. 3. 2015

Žalobci:

nezletilá [REDACTED] nar. [REDACTED]

matka nezletilé [REDACTED] nar. [REDACTED]

otec nezletilé [REDACTED] nar. [REDACTED]

sestra nezletilé [REDACTED], nar. [REDACTED]

Zastoupení: Zuzanou Candigliota, ev. č. ČAK 16127

se sídlem Burešova 6, 602 00 Brno

Žalovaná: Česká republika, zastoupena Ministerstvem vnitra ČR

se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

Žaloba

- **na náhradu škody a újmy způsobené nesprávným úředním postupem podle zákona č. 82/1998 Sb.**

Přílohy:

Plná moc

Rodný list nezletilé

Čestná prohlášení jiných rodičů k postupu matričních úřadů

Zpráva ze šetření VOP

Tímto žalobci (dále také žadatelé) podávají na základě zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, žalobu o náhradu škody a přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu způsobenou nesprávným úředním postupem matričního úřadu Městysu Choltice a Krajského úřadu Pardubického kraje při odmítání vydat rodný list nezletilé [REDAKCE]

I.

Nesprávný úřední postup je spatřován primárně v tom, že dcera žalobců [REDAKCE] narozená [REDAKCE] byla zapsána do knihy narození až ve svém 20. měsíci života i přesto, že k zápisu do knihy narození měl příslušný orgán veškeré podklady již několik dní po narození dítěte. Nežádoucí stav, kdy dítě nebylo zapsáno do knihy narození, tedy trval celých 20 měsíců, přičemž byl zhojen až vydáním rodného listu dne 21. 9. 2015. Matriční úřad Městysu Choltice a Krajský úřad v Pardubicích svými četnými dílčími pochybeními v průběhu řízení způsobily, že dítěti byla upřena jeho základní práva vyplývající z článku 7 Úmluvy o právech dítěte, tedy právo na registraci, jméno a státní příslušnost a byla mu tím způsobena nemajetková újma i škoda, stejně jako jeho rodičům a sourozenci.

II.

S ohledem na to, že se dítě narodilo mimo zdravotnické zařízení, doložil otec dítěte matričnímu úřadu dne 15. 1. 2014 kromě zákonem přesně vymezených dokumentů (zápis o určení otcovství souhlasným prohlášením rodičů ze dne 5. 12. 2013, prohlášení o jménu a příjmení dítěte, rodný list matky, rodný list otce, občanský průkaz matky, občanský průkaz otce), též v souladu s § 16 odst. 4 „další doklady potřebné k prokázání skutečnosti, že matkou dítěte je žena, která porodila“. Konkrétně byla žalobcem doložena kopie těhotenského průkazu se zápisem o návštěvě gynekologické ordinace MUDr. [REDAKCE] ze dne 11. 7. 2013, který prokazuje, že matka dítěte skutečně byla těhotná a že termín porodu odpovídal termínu oznámeného po narození dítěte. Dále bylo předloženo čestné prohlášení otce o narození dítěte.

Úřednice Irena Andrusivová, která měla zápis dítěte provést, s otcem jednala od počátku velmi arogantně, čímž porušila svou povinnost zachovávat pravidla slušnosti při úředním jednání, a odmítla dítě do knihy narození zapsat. Místo, aby bylo ihned po oznámení a zjištění úřadu, že předkládané dokumenty nepostačují k zápisu dítěte, přistoupeno k zahájení správního řízení, úřad tomu tak neučinil. Oznámení o zahájení řízení bylo doručeno žalobcům až dne 21. 2. 2014. Pochybení úřadu, který zahájil řízení až s takovým časovým odstupem, konstatovala i Veřejná ochránkyně práv ve své zprávě o šetření ze dne 5. 2. 2016. Jednání úřadu tímto vedlo k prodloužení nežádoucího stavu, kdy dítě nebylo registrováno.

Po otci dítěte dále úřednice Irena Andrusivová nezákonně požadovala předložení tiskopisu „Hlášení o narození“, i přesto že tímto dokumentem nedisponoval a ani nebylo jeho povinností tento tiskopis úřadu obstarat. Bylo naopak povinností úřednice, aby ve spolupráci s otcem zmiňovaný tiskopis vyplnila. Toto pochybení konstatovala i Veřejná ochránkyně práv ve své zprávě. Navíc je třeba zdůraznit, že vyplnění tohoto tiskopisu by nijak neprokazovalo, kdo je matkou narozeného dítěte, což bylo účelem správního řízení.

III.

Bezprostředně po nahlášení narození dítěte otcem podala úřednice Irena Andrusivová na stěžovatele bezdůvodný podnět orgánu sociálně-právní ochrany dětí, aniž by cokoliv nasvědčovalo tomu, že dochází ze strany stěžovatelů k týrání nebo zanedbávání dětí. Po podnětu následovalo několik návštěv pracovníků úřadu, přičemž první návštěva proběhla ihned v den oznámení o narození dítěte, tj. pátý den po porodu. Šetření ze strany úřednic orgánu sociálně-právní ochrany dítěte bylo pro stěžovatele velmi stresující, zejména v období

šestinedělí matky. Pro stěžovatele byl tento zásah do jejich rodinného života velmi ponižující, zejména s ohledem na fakt, že svým dětem věnují náležitou péči a rozhodně v jejich případě nedocházelo k jednání, které by mohlo nasvědčovat zanedbávání péče.

Toto bezdůvodné nahlášení orgánu sociálně-právní ochrany dítěte považuje za nezákonné i Veřejná ochránkyně práv, jak plyne z její závěrečné zprávy.

IV.

V rámci řízení o zápisu dítěte do knihy narození byla dne 21. 1. 2014 zjištěna informace o vyšetření těhotné matky lékařkou-gynekoložkou MUDr. [REDAKCE] ze dne 7. 11. 2013. Ze zprávy plyne, že toto vyšetření proběhlo asi 2 měsíce před termínem porodu a porodem dítěte. V této době se jedná o 32. týden těhotenství, kdy má dítě již hmotnost asi 1.700 g.¹ Z legislativního hlediska v této době těhotenství již nemůže dojít k potratu, neboť dle § 82 zákona o zdravotních službách je potraceným plodem pouze plod s hmotností nižší než 500 g nebo plod potracený v těhotenství kratším 22 týdnů. Je tedy nepochybné, že paní Hájková porodila. U plodu s větší hmotností nebo u déle trvajícího těhotenství se už jedná o mrtvě narozené dítě, u kterého se provádí povinná pitva. U mrtvě narozených dětí se také provádí zápis do knihy narození na základě písemného hlášení o narození mrtvého dítěte. Lze předpokládat, že matriční úřad k plodu, který má nepochybně doložen zmíněným vyšetřením gynekoložky jako živý v 32. týdnu těhotenství, žádný zápis do knihy narození neprováděl.

Získáním této informace od lékařky měl matriční úřad další informaci, která prokazovala, že je paní [REDAKCE] matkou dítěte a měl neprodleně přistoupit k zápisu dítěte do knihy narození. Úřad tak ovšem neučinil a působil v řízení další obstrukce, kterými obtěžoval rodinu.

I ze zprávy Veřejné ochránkyně práv, vyplývá, že měl úřad vzhledem k informacím poskytnutým gynekoložkou MUDr. [REDAKCE] dostatek údajů potřebných k zápisu dítěte do knihy narození. Dle Veřejné ochránkyně práv by k zápisu v této situaci stačila pouze, aby se úřad přesvědčil o existenci dítěte. Přičemž v tomto období již prováděl šetření orgán sociálně-právní ochrany dítěte, z jehož šetření bylo známo, že dítě existuje. Pokud tedy nedošlo k zápisu dítěte ihned po ohlášení narození, mělo dojít k zápisu po zjištění informace od lékařky a ověření existence dítěte, tedy 11. den po narození dítěte.

Je nezpochybnitelné, že ode dne zjištění informace od MUDr. [REDAKCE] až do zápisu dítěte docházelo k průtahům řízení způsobeným jednáním obecního úřadu městyse Choltice a také Krajského úřadu v Pardubicích, čímž byla porušena práva žadatelů.

V.

I přesto, že tedy úřad ověřil potřebné informace, dne 17. 3. 2014 vydal rozhodnutí, kterým zápis do knihy narození zamítl, i když k zamítnutí nebyl dán právní důvod. Pochybení konstatuje i Veřejná ochránkyně práv. Zároveň Veřejná ochránkyně ve své zprávě dodává, že „pokud matriční úřad provedení zápisu narození zamítne, aniž je prokázáno, že dítě, jehož narození bylo oznámeno, je již registrováno, anebo neexistuje, poruší tím právo dítěte garantované úmluvou“.

VI.

Žalobci se proti rozhodnutí o zamítnutí zapsání dítěte do knihy narození odvolali ke krajskému úřadu. Krajský úřad svolal na 28. 5. 2014 ústní jednání. Na tomto jednání úředníci krajského úřadu navrhli otci tři možné varianty dalšího postupu. Krajský úřad navrhl, aby k prokázání skutečnosti dle § 16 odst. 4 zákona o matrikách předložili žadatelé vedle čestného prohlášení otce a matky buď svědectví porodní asistentky, anebo lékařské potvrzení, že žena dítě porodila. Třetí varianta předpokládala, že krajský úřad případ oznámí orgánu sociálně-právní

¹ K tomu viz např.: <http://www.rodicka.cz/velikost-plodu-v-tehotenstvi-tabulka-prumerne-delky-a-vahy/>

ochrany dětí. Otec na jednání odkazoval na předchozí vyjádření a trval na tom, že všechny potřebné doklady již byly předloženy. Žadatelé považují postup, kterým jim bylo ze strany krajského úřadu vyhrožováno nahlášením na orgán sociálně-právní ochrany dětí, za nesprávný úřední postup také.

Krajský úřad dne 18. 7. 2014 rozhodnutí matričního úřadu ze dne 17. 3. 2014 zrušil a věc vrátil správnímu orgánu k novému rozhodnutí. Matričnímu úřadu uložil, aby při novém projednání provedl důkazy ze spisu orgánu sociálně-právní ochrany dětí Městského úřadu v Přelouči, vyslechl jako svědky některé občany Stojic, a případně i zaměstnance Kanceláře veřejného ochránce práv, kteří dne 7. 5. 2014 jednali se stěžovateli. Vedle těchto důkazů, je dle krajského úřadu dokazování nutno zaměřit nejen na prokázání toho, zda stěžovatelé mají, či nemají v péči novorozence, ale i k prokázání, že stěžovatelka je matkou tohoto dítěte. Takovým dokladem může být dle krajského úřadu například prohlášení osoby, která se porodu zúčastnila, případně lékařské potvrzení o vyšetření matky v poporodním období.

VII.

Matriční úřad na základě rozhodnutí krajského úřadu předvolal 20. 10. 2014 zaměstnance Kanceláře Veřejné ochránkyně práv, kteří komunikovali s rodinou a viděli obě jejich děti. Aniž by žadatelé tento důkaz navrhovali, získal matriční úřad zprávu dětské lékařky MUDr. [REDAKCE] z [REDAKCE] ze dne 20. 8. 2014, která uvedla, že dítě převzala do péče dne 21. 1. 2014 a matka se pravidelně dostavuje na preventivní prohlídky pro kojence. Žadatelé s dítětem se osobně setkali s úředníky matričního úřadu na plánované schůzce na dětském hřišti ve Stojicích dne 11. 8. 2014.

I přesto, že matriční úřad disponoval sérií důkazů, které prokazovaly, že paní [REDAKCE] je matkou dítěte; čestným prohlášením, kopií těhotenského průkazu, ze kterého bylo patrné, že termín porodu odpovídá období, kdy se dítě narodilo, zprávu od ošetřující gynekoložky, že se paní [REDAKCE] v pokročilém stádiu těhotenství podrobila lékařské prohlídce, přičemž termín porodu odpovídal období, kdy se dítě narodilo, zprávu od praktické dětské lékařky, ze které plyne, že je dítě u ní registrováno již od 21. 1. 2014 a matka s ním dochází na pravidelné prohlídky a mnoho dalších důkazů; přerušil řízení dne 12. 11. 2014 do doby než o mateřství paní [REDAKCE] rozhodne Okresní soud v Pardubicích. Dne 13. 11. 2014 dal matriční úřad Okresnímu soudu v Pardubicích podnět k zahájení soudního řízení.

VIII.

Žadatelé se proti usnesení ze dne 12. 11. 2014 odvolali a uvedli, že matriční úřad nezákonně přenáší svoji kompetenci na soud, přestože má rozhodnout sám bez zbytečných průtahů. Krajský úřad svým rozhodnutím ze dne 22. 1. 2015 odvolání zamítl a usnesení matričního úřadu ze dne 12. 11. 2014 potvrdil. Tím byly způsobeny další bezdůvodné průtahy.

IX.

Okresní soud v Pardubicích dne 28. 5. 2015 samozřejmě určil, že matkou dítěte je [REDAKCE], tak jak žadatelé tvrdili od samého počátku. Soud přitom vycházel zejména z důkazů a informací, které byly známy matričnímu úřadu již několik dní po porodu dítěte. Žadatelé byli kvůli postupu úřadu vystaveni soudnímu řízení, které ač nesporné, je velmi stresující. Žadatelé též museli vyhledat právní pomoc, což s sebou přineslo náklady, které by žadatelé nevynaložili, pokud by postup úřadu byl správný a k zápisu dítěte do knihy narození došlo ve správním řízení, které je bezplatné.

Žadatelé jsou přesvědčeni o tom, že matriční úřad měl zahájit úkony vedoucí k určení mateřství soudem ihned poté, co zjistil, že zápis nelze provést, jelikož rodiče nepředložili dostatečné důkazy. Je zcela absurdní, že matriční úřad inicioval soudní řízení teprve poté, co již

měl shromážděny dostatečné důkazy o mateřství žadatelky. Svým postupem úřad zásadním způsobem prodloužil dobu, po kterou bylo dítě bez rodného listu a žadatelům tak způsobil řadu obtíží.

I Veřejná ochránkyně práv uvádí, že podle jejího názoru byly shromážděné důkazy ve svém souhrnu dostatečně průkazné k doložení mateřství paní [REDAKCE]. Dále uvádí: „*Přerušení správního řízení a dání podnětu soudu k řízení o určení mateřství lze chápat jen jako jakousi svého druhu sankci za nesoučinnost stěžovatelů, kteří odmítali předložit existující podklady. Kvůli nesoučinnosti rodičů však nelze dítěti upírat právo na brzkou registraci a na totožnost. Nebylo správné „trestat“ rodiče nevydáním rodného listu dítěte.*“ Dále Veřejná ochránkyně práv uvádí, že řešení, které matriční úřad a krajský úřad přijaly, nebylo v souladu s veřejným zájmem a neodpovídalo okolnostem daného případu.

X.

Není možné, aby bylo žadatelům vytýkáno, že i oni přispívali k trvání nežádoucího stavu například tím, že využili svého práva a podali námitku podjatosti, zejména pokud jednání úředníků znaky podjatosti dle jejich zkušeností s úřednicí vykazovalo. K podání námítky podjatosti úřednice Ireny Andrusivové vedlo mimo jiné také nezákonné nahlášení žadatelů orgánu sociálně-právní ochrany dítěte a její prvotní předsudečná negativní reakce na skutečnost, že paní [REDAKCE] rodila doma, což vůbec není na místě od úředníka, který má být nezaujatý.

Dále žadatelům nemůže být dáváno k tůži, že odmítali plnit požadavky úředníků, které považovali za nezákonné a neúčelné. Nelze akceptovat například postup úředníků, kteří žádali po matce dítěte, aby se podrobila gynekologickému vyšetření svých intimních partií (zde je potřeba zmínit, že nucená gynekologická prohlídka může dle judikatury Evropského soudu pro lidská práva dosáhnout úrovně absolutně zakázaného nelidského a ponižujícího zacházení), které ani navíc nijak neprokazuje, že je matkou konkrétního dítěte. Není ani možné přistoupit na nedůvodný požadavek úředníků podrobit dítě prohlídce u praktického lékaře, jelikož nelze rozumně předpokládat, že by takové vyšetření mohlo přinést jakékoliv informace o tom, že paní [REDAKCE] je matkou dítěte. To, že žadatelé využili svá práva a odmítli přistoupit na podmínky kladené úředníky, které považovali za šikanózní, jim nemůže být dáno k tůži.

Žadatelé se naopak snažili o urychlení vydání rodného listu, když podali již 26. 2. 2014 podání, nazvané odvolání proti rozhodnutí ze dne 21. 2. 2014, popřípadě návrh na opatření proti nečinnosti. Toto podání směřovalo právě k urychlení zápisu dítěte do knihy narození. Podnět ve věci nečinnosti však krajský úřad označil za neopodstatněný a dosavadní postup matričního úřadu za souladný se zákonem. Žadatelé také provedení zápisu urgovali, a to podáním ze dne 25. 8. 2014. Urgenci k zápisu zasílali žadatelé také dne 18. 6. 2015, po rozhodnutí soudu o určení mateřství.

Dále je třeba uvést, že žadatelé v dostatečném rozsahu spolupracovali s úřadem, dodali dostatečné množství dokumentů prokazujících, že je paní [REDAKCE] matkou dítěte, a nebránili se ani setkání s úřednicí. Pouze po své nepříjemné zkušenosti s jednáním úřednice Andrusivové, která s otcem jednala arogantně a která žadatele nezákonně nahlásila na odbor sociálně-právní ochrany dítěte, odmítali matku s dvouměsíčním dítětem podrobit pro ně stresujícím setkáním v budově úřadu, které navíc není ze zdravotního hlediska vhodné prostředí pro dítě s ohledem na výskyt řady cizích osob a možnost nákazy. Není běžné, aby se novorozenci byli povinni dostavovat na úřad. Ze zdravotních i osobních důvodů žadatelé proto navrhli alternativu setkání s úřednicí např. na procházkách. Žadatelé navrhli, aby se setkání s úřednicí uskutečnilo v parku v [REDAKCE] dne 14. 3. 2014, případně 17. 3. 2014. Místo aby úřad žadatele informoval, že setkání v navrhovaném parku není možné, jelikož se

nenachází ve správním obvodu matričního úřadu, rozhodl dne 17. 3. 2014 úřad tak, že rovnou zamítl zapsání dítěte do knihy narození. O nemožnosti setkání v [REDAKCE] informoval žadatele až tímto rozhodnutím. To, že úřad předem neinformoval žadatele, že se park nenachází ve správním obvodu matričního úřadu a z toho důvodu nebylo možné setkání uskutečnit, nemůže být k tíži žadatelů. I Veřejná ochránkyně práv ve své zprávě kritizuje tento postup úřadu.

Nelze tedy tvrdit, že žadatelé odmítali spolupracovat s úřadem. Rodiče se pouze odmítali podrobit nedůvodným a nezákonným požadavkům ze strany úřadu.

XI.

Dále je třeba zdůraznit, že postup matričního úřadu odporuje praxi matričních úřadů jiných obcí v obdobných případech. Ze čtyř předložených čestných prohlášení vyplývá, že v jiných obcích (v Blansku, Vrchlabí, Moravské Ostravě a Poděbradech) jsou zápisy do knih narození v případě domácích porodů prováděny na základě dokumentů, které původně předkládali žadatelé, tedy na základě čestných prohlášení rodičů o narození dítěte. Postup matričního úřadu městyse Choltice (a současně postup krajského úřadu) vybočuje z praxe jiných úřadů, čímž je narušen princip předvídatelnosti práva, resp. legitimní předvídatelnost postupu orgánů veřejné moci. Splnění podmínek, které ukládá § 16 zákona o matrikách, společně se znalostí praxe jiných matričních úřadů založil legitimní očekávání žadatelů, že zápisu dítěte do knihy narození proběhne na základě jimi předložených dokumentů. Je potom v rozporu s principem právní jistoty a legitimního očekávání, aby ten, kdo se spolehne na platné právo, byl ve svém očekávání zklamán. Zcela nepředvídatelný postup matričního úřadu tedy odporuje jednomu z principů právního státu a je možné jej označit za úřední svévoli, zejména v kontextu postupu úředníků a jejich přístupu k žadatelům.

XII.

Z důvodu nesprávného úředního postupu tak vznikla žadatelům újma, která spočívala zejména v tom, že byla celá rodina dlouhodobě vystavena neustálému stresu v důsledku přístupu správních orgánů. Situace vedla k napětí v rodině a celkovému psychickému vyčerpání. Zejména v období šestinedělí působily obstrukce úřadu matce dítěte nepřiměřenou zátěž a vedly k těžkému prožívání tohoto období.

Velmi vážným způsobem byli žadatelé zasaženi tím, že [REDAKCE] byl ztížen přístup ke zdravotní péči. Jelikož dítě nemělo celých 20 měsíců rodný list, nemohlo být přihlášeno ke zdravotnímu pojištění a nemohl tak být zajištěn bezproblémový přístup k bezplatné zdravotní péči. Po celou dobu trvání řízení žadatelé žili v neustálých obavách o zdraví dítěte, které v důsledku nesprávného úředního postupu Matričního úřadu městyse Choltice nemělo průkaz pojištění. Se zajištěním zdravotní péče měli žadatelé problémy v únoru 2014 po autonehodě.

Nemajetková újma byla dále žadatelům způsobena také tím, že jim bylo znemožněno vycestovat s dítětem do zahraničí, ať už na plánovanou dovolenou nebo za rodinnými příslušníky žijícími v Německu.

Žadatelům bylo též znemožněno uzavřít stavební spoření pro dceru, stejně jako spoření komerční, které zamýšleli uzavřít, tak jako tomu udělali v případě jejich staršího dítěte.

Velmi nepříjemně rodinu také zasáhlo, že jim nebyl vyplácen od června roku 2014 rodičovský příspěvek.

XII.

S ohledem na výše popsanou újmu žalobci navrhuji následující odškodnění každého člena rodiny v následující výši:

- 1) [REDACTED] byla nesprávným úředním postupem způsobena nemajetková újma, kterou zákonní zástupci nezletilé žádají odčinit peněžitou náhradou ve výši 340.000,- Kč. Tato částka plně vyvažuje poškození zájmu dítěte v důsledku odmítnutí zapsání do knihy narození a vystavení rodného listu, vytrpěný zásah do soukromí, ztížení přístupu ke zdravotní péči, vystavení zvýšenému napětí v rodině, odložení zajištění stavebního spoření a jiných finančních a pojistných produktů a nemožnost vyjet s rodinou do zahraničí včetně setkání s příbuznými žijícími v zahraničí. To vše za období od ledna 2014 do září 2015, kdy byl vystaven [REDACTED] vystaven rodný list.
- 2) [REDACTED] byla nesprávným úředním postupem způsobena nemajetková újma, kterou žádá odčinit peněžitou náhradou ve výši 200.000,- Kč. Tato částka plně vyvažuje vytrpěný zásah do soukromí jak postupem úřadu, tak i následnými návštěvami úřednic OSPOD, těžké prožívání šestinedělí v důsledku nutnosti strpět stresové situace vyvolané postupem úřadu, trvající obavy způsobené nemožností zajistit kvalitní zdravotní péči pro svou dceru, napětí způsobené zhoršenou finanční situací rodiny v důsledku nevyplácení rodičovského příspěvku, nemožnost zajistit dceři stavební spoření a jiné finanční a pojistné produkty, nemožnost vyjet s rodinou do zahraničí a celkové vystavení dlouhodobému stresu a šikanóznímu přístupu úřadu. To vše za období od ledna 2014 do září 2015, kdy byl vystaven [REDACTED] vystaven rodný list.
- 3) [REDACTED] byla nesprávným úředním postupem způsobena nemajetková újma, kterou žádá odčinit peněžitou náhradou ve výši 160.000,- Kč. Tato částka plně vyvažuje vytrpěný zásah do soukromí jak postupem úřadu, tak i následnými návštěvami úřednic OSPOD, trvající obavy způsobené nemožností zajistit kvalitní zdravotní péči pro svou dceru, napětí způsobené zhoršenou finanční situací rodiny v důsledku nevyplácení rodičovského příspěvku, nemožnost zajistit dceři stavební spoření a jiné finanční a pojistné produkty a nemožnost vyjet s rodinou do zahraničí. Dále také tato částka vyvažuje čas strávený vyjednáváním s úředníky a energii vynaloženou k přesvědčování úředníků, aby byl proveden zápis dítěte do knihy narození v souladu se zákonem. To vše za období od ledna 2014 do září 2015, kdy byl vystaven [REDACTED] vystaven rodný list.
- 4) [REDACTED] byla nesprávným úředním postupem způsobena nemajetková újma, kterou zákonní zástupci nezletilé žádají odčinit peněžitou náhradou ve výši 65.000,- Kč. Tato částka plně vyvažuje vytrpěný zásah do soukromí jak postupem úřadu, tak i následnými návštěvami úřednic OSPOD, vystavení zvýšenému napětí v rodině z důvodu řešení celé situace, nemožnost cestovat na dovolené do zahraničí a nemožnost navštívit rodinu v Německu. To vše za období od ledna 2014 do září 2015, kdy byl vystaven [REDACTED] vystaven rodný list.
- 5) [REDACTED] a [REDACTED] byla způsobena škoda na majetku ve výši 10.000 Kč. Tato částka odpovídá nákladům za právní zastoupení, které žalobcům vznikly v souvislosti se soudním řízením o určení mateřství a právním zastoupením, které by žadatelé nevyužili, pokud by úřad postupoval v souladu se zákonem.

Žalobci navrhují vydání následujícího rozsudku:

- 1) **Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni [REDACTED] zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu ve výši 340.000 Kč, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.**

- 2) Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni [REDACTED] zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu ve výši 200.000 Kč, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.
- 3) Žalovaná je povinna zaplatit žalobci [REDACTED] zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu ve výši 160.000 Kč, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.
- 4) Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni [REDACTED] zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu ve výši 65.000 Kč, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.
- 5) Žalovaná je povinna zaplatit žalobcům [REDACTED] a [REDACTED] náhradu škody ve výši 10.000 Kč, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.
- 6) Žalovaná je povinna žalobcům uhradit náklady řízení do tří dnů od právní moci rozsudku.

nezletilá [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] nezletilá [REDACTED]
zastoupeni Zuzanou Candigliota, advokátkou